

Sygn. akt: I C 22/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 maja 2017 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Janusz Supiński
Protokolant:	Katarzyna Kucharska

po rozpoznaniu w dniu 25 maja 2017 r. w Giżycku na rozprawie

sprawy z powództwa P. (...) z siedzibą we W.

przeciwko A. W. (1)

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanej A. W. (1) na rzecz powoda P. (...) z siedzibą we W. kwotę 2.805,82 (dwa tysiące osiemset pięć 82/100) złotych z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP, ale nie wyższymi niż odsetki maksymalne od dnia 16.08.2016 r. do dnia zapłaty.

II. Zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.300,36 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt. I C 22/17

UZASADNIENIE

Powód P. (...) we W. domagał się zasądzenia na jego rzecz od A. W. (1) kwoty 2.805,82 zł wraz z odsetkami od dnia wniesienia pozwu i kosztami postępowania. W uzasadnieniu podniósł, iż w dniu 08.09.2009 r. pozwana zawarła z (...) Bank SA umowę pożyczki, której pozwana nie spłaciła. Następnie - w dniu 15.05.2015r. - powód zawarł z wierzycielem pierwotnym umowę cesji szeregu wierzytelności, na mocy której nabył również wierzytelność cedenta w w/w kwocie wobec pozwanej.

Pozwana A. W. (2) potwierdziła zawarcie umowy pożyczki oraz brak jej spłaty. Nadto pozwana nie zakwestionowała kwoty dochodzonej pozwem.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 08.09.2009 r. A. W. (1) zawarła z (...) Bank SA umowę kredytu ratального nr (...).

dowód: bezsporne

Wobec nieuregulowania zadłużenia przez pozwaną w dniu 15.05.2015 r. (...) Bank SA zawarł z P. (...) we W. umowę cesji szeregu wierzytelności, na mocy której zbył również wierzytelność przysługującą względem A. W. (1).

dowód: umowa wraz z załącznikiem k. 19-24

W dniu 01.12.2015r. P. (...) we W. i pozwana A. W. (1) zawarli ugodę, na mocy której pozwana uznała swoje zobowiązanie wobec powoda w kwocie 3.173,78 zł, zobowiązując się jednocześnie do spłaty w ratach. Pozwana uiściła jedynie kwotę 220 zł, po czym zaprzestała regulowania zaległości. Na dzień wniesienia pozwu zadłużenie pozwanej wyniosło 2.805,82 zł.

dowód: ugoda k 25-26

pismo k 27-28

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powoda zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd ustalił stan faktyczny sprawy na podstawie dowodów z dokumentów. W pierwszej kolejności trzeba zwrócić uwagę na to, że pozwana nie podważyła żadnego z dowodów, które powołał powód. Dotyczy to tak tych dokumentów, które odnosiły się do podstawy powstania zobowiązania, jak i tych, które wykazywały przejście wierzytelności z banku na powoda. Pozwana nie zaprzeczyła również wysokości zadłużenia.

Zgodnie z dyspozycją art. 720 § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Z kolei art. 509 § 1 kc uprawnia wierzyciela do przeniesienia wierzytelności bez zgody dłużnika na osobę trzecią.

Powyższe rozważania prowadzą do wniosku, że powodowi – jako cesjonariuszowi – przysługuje wymagalna wierzytelność względem pozwanej, czemu ona sama nie zaprzeczyła. W konsekwencji Sąd orzekł jak w pkt I wyroku.

O kosztach Sąd orzekł po myśli art. 98 § 1 kpc, zgodnie z którym strona przegrywająca obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw. Na koszty procesu składają się w niniejszej sprawie opłata sądowa (100 zł), wynagrodzenie pełnomocnika powoda (1.200 zł) i opłata manipulacyjna (0,36 zł). Mając przedstawione racje na uwadze, Sąd orzekł jak w punkcie II wyroku.